

Valdemar Thomsen: Mod det Angreb, det ærede Medlem Hr. Simonsen nu rettede paa mig, kan jeg naturligvis ikke forsvare mig i en kort Bemærkning, men jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at han ved første Lejlighed skal faa et Svar, som hverken han eller Tinget skal misforstaa.

Det ærede Medlem misforstod jo fuldstændig Situationen. Det var ikke Priserne, der var Tale om i mine Oplysninger om det ærede Medlem Hr. Brorsen, aldeles ikke! Nej, det var den Omstændighed, at det ærede Medlem kunde sælge alle dem af sine Kreaturer, som egnede sig for det belgiske Marked, til Belgien, altsaa til de høje Priser, som var gældende paa dette Marked, og det var bl. a. dette, det ærede Medlem Hr. Brorsen maatte vide Besked med, at der dør var betalt overmaade store Priser; som vi har dokumenteret: op til 100 pCt. over de almindelige Priser. Dør er den Fordel, som det ærede Medlem har opnaaet. Det var det, som det ærede Medlem maatte vide Besked med, da han stod her i Fjor paa Tingets Talerstol som Ordfører, netop da Beskyldningerne imod Eksportudvalget blev rejst. Men maaske det ærede Medlem Hr. Simonsen mener, at alt er saare godt i denne Henseende. Ja, saa har han ikke fulgt særlig godt med i det Blad, som ogsaa udkommer i den Valgkreds, hvor han er valgt, nemlig Bladet „Vestkysten“, han maa ikke have fulgt ret godt med i alt, hvad der vedrører Kreatureksportsagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Simonsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Simonsen: Nu vil det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen sige, at det ikke var Priserne, der blev kritiseret. Jo, det var netop det, det var. Nu siger det ærede Medlem, at det, han kritiserede, var, at det ærede Medlem Hr. Brorsen skulde have haft en Monopolstilling derved, at han kunde sende sine Kreaturer gennem Lundgaard til Belgien, hvor han fik en langt højere Pris, end andre kunde opnaa. Det er jo en Gentagelse af det, det ærede Medlem sagde forleden Dag; men ved det ærede Medlem da ikke, at enhver Producent i Kolding og Omegn — det ærede Medlem iberegnet — har kunnet sende sine Kreaturer gennem Kommissionærerne i Kolding, gennem Kommissionær Dahl i Kolding, og har kunnet faa sine Kreaturer med ned til Belgien paa hans Licens og faa akkurat den samme Pris som den, det ærede Medlem Hr. Brorsen har opnaaet? Der har været fri Adgang for

alle Kolding-Egnens Producenter til at sende deres Kreaturer til det kontingenterede Marked i Belgien. Det er Forholdet, og det ærede Medlem Hr. Brorsen har saaledes ikke haft nogen mere favoriseret Stilling end ethvert Medlem af Kolding Andelsvineslagteri, end enhver, som har villet sende sine Kreaturer til Kreatureksportør Ivar Dahl i Kolding.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Ja, jeg kan jo forstaa af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Udtalelser for et Øjeblik siden, at han kommer igen senere, og der kunde derfor i og for sig have været Grund for mig til at vente, men jeg finder dog Anledning til at fremsætte en kort Bemærkning i Anledning af, at han nu paa ny fremkommer med sine Usandheder over for mig. Der er jo ikke meget, der bider paa det ærede Medlem — det har jeg nok opdaget —, og derfor er det vel ret ørkesløst, at jeg tager Ordet, men for Tingets øvrige Medlemmer kan det maaske alligevel have sin Betydning.

Jeg har dokumenteret, hvorledes hele dette Forhold ligger, og kan naturligvis i den Henseende kun henvise til min Redegørelse, idet jeg ikke paa ny her skal komme ind paa dette. Det ærede Medlem siger nu, at det var slet ikke Priserne, det drejede sig om. Jo, det ærede Medlem argumenterede netop i allerhøjeste Grad ud fra, at de Priser, jeg skulde have opnaaet dernede, laa dobbelt saa højt som dem, andre Landmænd fik paa det danske Marked. Men det er aldeles ikke Tilfældet — det ærede Medlem Hr. Simonsen har her nævnt nogle Tal, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen nok skal komme til at lade staa. Og naturligvis har der ikke været Tale om nogen favoriseret Stilling for mit Vedkommende — det har jeg gjort Rede for. I Lighed med Snese andre, ja, maaske hundrede andre, leverede jeg i 1932 og 1933, fordi jeg havde leveret i Aarene forud, og det var der antagelig ikke noget at sige til. Der var en politisk Modstander, der forleden Dag bebrejdede mig eller i alt Fald sagde, at det, man kunde bebrejde mig, var, at jeg frivilligt holdt op i 1933 — det kunde vedkommende ikke forstaa. Og det var der i og for sig heller ingen Grund til — som jeg selv har sagt —, men jeg gjorde det for ikke at blive udsat for nogen Kritik. Vi ved jo nok, at da Kontingenterne efterhaanden blev indskrænket og der som Følge deraf var en Del, der maatte staa udenfor,